

Що ти се чини че носимъ некогашъ наочила на очите ми?

I. За да гледашъ по добръ.

M. Така е: и вечеръ не можемъ да четимъ никакъ безъ нухъ. Слѣдъватъ ми както други очи. Добръ: сега ако извадимъ стаклата, и ако ги тѣримъ въ наочилницата имъ, могатъ ли сетне да гледатъ?

I. Не, мамо, наочилата не гледатъ, но тѣзе сѣ тѣхъ.

M. Добръ, Юванчо: очите ми ако щехасе извади изъ главѣта ми не можеха нито они да гледатъ каквото не могатъ и наочилата, като сѣ вътре въ наочилницѣта имъ: а очите ми като сѣ въ главѣта ми, каквото и като сѣ носатъ наочилата, азъ самъ сѣща: невещественно нѣщо вътре въ тѣлото: сирѣчь дѣхо: дѣшата: които гледа чрезъ очите, или сосъ очите ми.

I. Това не запикасахъ никога, мамо.

M. Съ тоа способъ, Юванчо, употребява дѣшата тѣлото, и сичкитѣ мѣ разны страни, за да прави многи и разни нѣща: смисли прочее колкѣва благъ е Богъ, който ти даде толкѣва чѣдно и полізно тѣло, и сет-